22/07/2021

Mănăstirea Dobreşti, loc de pomenire a Patriarhului ctitor

Topliţa Harghitei, Pipirigul Neamţului, Suieş-tiul Vâlcii, Cândeştiul Argeşului şi -Tocileniul Botoşanilor sunt localităţi care au odrăslit primii cinci Patriarhi ai României. În semn de recunoştinţă, ierarhii care au urcat pe cea mai înaltă treaptă a Bisericii noastre au înălţat câte un chivot dăltuit în piatră în locurile în care au făcut primii paşi. În acest pomelnic ctitoricesc se înscrie şi satul Dobreşti, aparţinând comunei Bara, judeţul -Timiş, unde Preafericitul Părinte Patriarh Daniel se îngrijeşte de două decenii de -zidirea unui „loc de mănăstire şi de pomenire” pe meleagurile unde s-a născut.

Dobreştii Timişului se află în nord-estul judeţului, aproape de graniţa cu Aradul. Cel mai apropiat oraş este Lugojul, la distanţă de aproximativ 35 de kilometri. Călăuză pe aceste meleaguri natale ne-a fost prof. Floare Vişan Ciobotea, sora Preafericitului Părinte Patriarh Daniel, care s-a bucurat că în localitatea strămoşilor familiei se săvârşeşte zilnic slujbă de pomenire pentru cei vii şi pentru adormiţi. Cu discreţia ce virtuos o caracterizează, doamna Florica ne-a prezentat pentru început

specificul localităţii de câmpie din a doua jumătate a secolului trecut: „Majoritatea sătenilor se ocupau cu munca câmpului şi creşterea animalelor domestice, din care îşi duceau traiul zilnic, fiind foarte harnici. Locuitorii trăiau în comuniune şi înţelegere. Dacă unul din sat avea o pagubă la animale, ceilalţi încercau să-l ajute. Biserica era locul unde se întâlneau sătenii, aproape toţi din familie. Dacă lipsea cineva din familie, ceilalţi se întrebau ce s-a întâmplat. Era obiceiul ca măcar unul din familie să participe la Sfânta Liturghie. Copiii veneau şi ei la biserică, însoţindu-şi părinţii ori bunicii”. Solidaritatea dobreştenilor se arăta firesc cel mai mult în vremuri de încercare, aceştia unindu-se în jurul familiilor îndoliate. Exista o tradiţie ca la orice slujbă de înmormântare să participe măcar un membru din fiecare familie. Iarna, femeile se ocupau cu ţesutul ori cusutul iilor, iar de Sfintele Paşti îmbrăcau costumul -popular la care lucraseră în sezonul rece.

Biserica veche, centrul spiritual al satului

Biserica veche era centrul spiritual al satului şi locuitorii aveau mult respect pentru ea şi pentru preotul care oficia toate slujbele. Deoarece în anii 1960 biserica din Dobreşti nu avea un preot paroh desemnat, responsabilitatea sătenilor era cu atât mai mare pentru îngrijirea sfântului lăcaş. Familia învăţătorului Alexie Ciobotea era foarte aproape de biserică: „Doar două case ne despărţeau de curtea bisericii, aşa încât dangătul clopotului se auzea foarte bine dis-de-dimineaţă. Copiii satului veneau adesea în timpul Postului Sfintelor Paşti şi încercau să înveţe de la clopotar cum să bată toaca. Cu timpul, învăţau unii de la alţii cum trebuie respectat ritmul. Curăţenia bisericii o făceau femeile care locuiau în vecinătate, mai ales înaintea sărbătorilor mari. Şi mama participa la curăţenie şi la primenirea lăcaşului. Uneori ţesea preşuri pentru înnoirea bisericii. Pregătirea pentru duminică începea de sâmbăta după-amiază, când fiecare dintre copii avea o treabă de făcut. Fratelui meu (actualul Patriarh, n.r.) îi revenea sarcina să măture curtea casei, ca să fie şi ea curată pentru duminică. Se grăbea să facă această ascultare sâmbătă seara, pentru a pleca duminică de dimineaţă la biserică. Împreună cu mama mai zăboveam cu pregătirea bucatelor, dar nu lipseam niciodată, chiar dacă ajungeam puţin mai târziu. Biserica nu a avut preot stabil, slujbele fiind oficiate de parohul comunei Bara, care venea uneori cu o seară înainte şi dormea la noi. Părinţii noştri se îngrijeau să îl primească cu mult respect”.

Binecuvântarea ctitorului în calitate de mitropolit şi patriarh

În anul 2003, Preafericitul Părinte Patriarh Daniel, la acea vreme Mitropolit al Moldovei şi Bucovinei, a obţinut binecuvântarea vrednicului de pomenire Mitropolit Nicolae Corneanu al Banatului pentru înfiinţarea Mănăstirii Dobreşti în Arhiepiscopia Timişoarei. Arhiereul ctitor a achiziţionat un teren pentru construirea aşezământului monahal la marginea satului, precum şi o casă cu grădini pentru

întreţinerea obştii. În 23 octombrie 2005, Mitropolitul Daniel al Moldovei şi Bucovinei, împreună cu Episcopul-vicar Lucian Lugojanul, al Arhiepiscopiei Timişoarei (actualul Episcop al Caransebeşului), a aşezat piatra de temelie şi a sfinţit locul în care avea să se ridice biserica nouă a mănăstirii. Mulţi locuitori au contribuit la ridicarea mănăstirii, unii chiar cu puterea braţelor lor pentru anumite lucrări pe şantier.
În calitate de Patriarh al României, Prea-fericitul Părinte Daniel s-a aflat pentru prima dată la Dobreşti în vara anului 2009, în cadrul unei vizite canonice efectuate în Mitropolia Banatului în perioada 3-6 iulie. Cu acel prilej, luni, 6 iulie 2009, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române a vizitat casa părintească şi şantierul bisericii. Preafericirea Sa a oferit mai multe obiecte de cult pentru paraclisul de la demisol şi a acordat distincţii persoanelor care au sprijinit edificarea acestui sfânt lăcaş.

Sub ocrotirea Sfintei Cuvioase Parascheva

Ocrotirea Sfintei Cuvioase Parascheva, hramul bisericii istorice de lemn din localitate, a devenit un corolar al vieţii şi activităţii actualului Patriarh. „Câţiva monahi de la Mănăstirea Sihăstria au venit în satul Dobreşti şi au făcut toate slujbele bisericii, suplinind misiunea unui preot paroh. Preafericitul Părinte Daniel, în acea vreme Mitropolit al Moldovei şi Bucovinei, intenţiona de mai mult timp să facă ceva pentru satul Dobreşti, mai ales că biserica veche avea hramul Cuvioasei Parascheva, iar prin alegerea la Iaşi a ajuns lângă moaştele Sfintei. În copilărie, dintr-o cameră a casei se vedea turla bisericii închinate Sfintei Cuvioase Parascheva, pe care o privea adesea”, rememorează doamna Florica. În mod firesc, Cuvioasa cea mult folositoare a devenit principalul hram al bisericii Mănăstirii Dobreşti, căreia i s-au adăugat Sfântul Proroc Ilie Tesviteanul şi Sfântul Voievod Ştefan cel Mare.

Monahii au locuit în casa părintească, ocupându-se de slujbele bisericii, de întreţinere şi de gospodărie, încercând în tot acest timp să ţină şi rânduiala mănăstirească: „Oamenii din sat, văzând lumină seara, când părinţii se rugau la priveghere, îmi spuneau cu bucurie: «Noi mergem la culcare, iar ei rămân până târziu la rugăciune». Pe când satul nu avea preot stabil, unii dintre locuitori au trecut la culte neoprotestante. După ce ieromonahii au ajuns în sat, aceştia au cerut să fie primiţi din nou în Biserica Ortodoxă, unde fuseseră botezaţi. Părinţii s-au implicat în ajutorarea bătrânilor, duminica dimineaţa mergeau cu maşina şi îi aduceau la biserică pe cei care se deplasau cu greutate, iar pe cei bolnavi îi vizitau duminica după-amiaza”, ne spune gazda noastră.

Monument în memoria înaintaşilor

Cu câţiva ani înainte să moară, Stela Ciobotea, mama Preafericitului Părinte Patriarh Daniel, a ridicat un monument pentru veşnica pomenire a eroilor satului: „Mama a simţit nevoia să ridice un monument pentru eroi, deoarece avea doi fraţi, Gheorghe şi Ioan Brancu, care au murit în timpul celui de-al Doilea Război Mondial în Rusia. La intrarea în sat, în plin comunism, a reuşit să ridice o cruce pentru eroi. Satul a avut mulţi bărbaţi căzuţi pe front, în urma cărora au rămas numeroase văduve şi copii orfani. Tata, fiind învăţătorul satului, redacta cererile văduvelor pentru ajutoare, deoarece multe nu ştiau să scrie. Pe monumentul vechi au scris atunci doar cuvinte în amintirea eroilor, fără a fi pomeniţi. Acum se lucrează la un nou monument în formă de cruce pentru eroii satului Dobreşti, pe care le vor fi inscripţionate numele. Monumentul vechi va fi amplasat în faţa bisericii istorice, iar cel nou va fi ridicat în faţa mănăstirii”, adaugă în încheiere prof. Florica Vişan Ciobotea.

Întemeierea unei mănăstiri a venit ca o gură de oxigen

Biserica Mănăstirii Dobreşti, ridicată în stil ştefanian, este spre finalul şantierului de pictură în frescă în lăcaşul propriu-zis. La demisol a fost amenajat un paraclis în care se slujeşte încă de la slujba de sfinţire, de sărbătoarea Sfintei Cuvioase Parascheva, în 14 octombrie 2010. Despre slujirea în satul şi ctitoria Patriarhului României ne-a vorbit protos. Matei Buliga, stareţul aşezământului monahal din Arhiepiscopia Timişoarei: „Misiunea de a ridica un lăcaș lui Dumnezeu și de a sluji în satul care a odrăslit un fiu al Bisericii care astăzi este al șaselea Patriarh al României este o binecuvântare pentru mine și o mare responsabilitate. Era nevoie de un imbold spiritual în această zonă, și faptul că Preafericitul Părinte Patriarh Daniel s-a gândit la întemeierea unei mănăstiri a venit ca o gură de oxigen din punctul de vedere al vieţii spirituale. Credincioşii din zonă au primit cu bucurie acest lucru. Orice lucrare spirituală se face cu jertfă, cu perseverenţă, cu determinare și cu multă dragoste. Îi mulțumesc Preafericitului Părinte Patriarh pentru încrederea acordată, pentru purtarea de grijă faţă de mănăstirea noastră şi Îl rog pe Bunul Dumnezeu să îi dăruiască multă sănătate, bucurie şi ajutor în cârmuirea Bisericii noastre străbune”.

ziarullumina.ro